

EXPUNERE DE MOTIVE

Finanțarea sectorului privat, prin stimularea apariției unor noi servicii financiare este esențială pentru dezvoltarea pieței primare de capital, având drept efect expansiunea creditului.

În acest context, reglementarea organizării și funcționării fondurilor de garantare a creditelor constituie o soluție ce poate acoperi indirect cererea de credite la nivelul sectorului privat, luând în considerare că sistemul de garanții reale reglementat de Codul civil nu este modernizat, iar sectorul bancar este decapitalizat și cu un grad înalt de risc financiar, raportat la activele de care dispune, datorită menținerii proprietății de stat în structura industriei și agriculturii.

Apărute în țările occidentale încă din anul 1917 și luând amploare începând cu a doua jumătate a anilor '50, fondurile de garantare a creditelor sunt instituții de sprijin pentru activități din sfera comerțului și industriei, întrucât, ca terțe părți, își asumă angajamente de garantare la creditele bancare obținute de comercianți - persoane fizice, asociații familiale sau societăți comerciale.

Prin natura activității lor, fondurile de garantare au calitatea de fidejutor față de un creditor, întrucât se obligă să execute obligația de plată a celui pentru care garantează, dacă acesta nu o va executa.

Contractul pe care un fond de garantare îl perfectează cu o persoană fizică sau juridică cu calitatea de comerciant este, prin natura sa juridică, accesoriu la contractul de împrumut, contract consensual, deoarece presupune acordul de voință al părților și unilateral, pentru că dă naștere la o singură obligație, în sarcina fidejutorului.

În sistemul nostru de drept sediul materiei pentru acest raport juridic îl regăsim în art.1652-1684 din Codul civil.

Așadar, în legislația noastră, fondul de garantare a creditelor poate apărea ca o aplicație a fidejusiunii (cauțiuni personale), dar pentru a căpăta extindere și utilitate practică în raporturile juridice de drept comercial este necesar să fie reglementat în mod expres printr-un act normativ.

Potrivit practicii internaționale, fondurile de garantare sunt înființate de bănci, organizații ale sectorului întreprinderilor mici și mijlocii din sectorul comercial, artizanal, industrial sau al afacerilor imobiliare, ori de către stat, dacă se organizează ca agenții guvernamentale.

Forma juridică de organizare este diversă, în funcție de principiile în baza cărora funcționează un astfel de fond: societăți comerciale, cooperative (societăți cu capital variabil) sau agenții guvernamentale.

Fondul asigură garantarea totală sau parțială a unui credit contractat la o bancă de către o persoană fizică sau juridică, ori avalizează o cambie, reprezentând o finanțare cu următoarele destinații :

- a) capital de pornire, pentru începerea unei afaceri;
- b) capital de dezvoltare, pentru extinderea activității;
- c) plata la vedere pe bază de cambie, pentru furnizări de mărfuri sau servicii.

Elementele prezentate mai sus au fost incluse în proiectul de lege alăturat, pentru a da consistență unei instituții de drept comercial și pentru a încuraja diversificarea produselor financiare.

Pentru funcționarea viabilă a acestui sistem, proiectul de act normativ conține și dispoziții ce pot stimula organizarea fondurilor de garantare la nivel național, din inițiativă privată, alocându-se în acest scop 50 miliarde lei din fondurile destinate stimulării întreprinderilor mici și mijlocii

prevăzute în Legea bugetului de stat pe anul 1998, cu destinația capital de pornire. Alocarea se poate face la cererea organizațiilor oamenilor de afaceri și camerelor de comerț și industrie care participă la înființarea unor astfel de fonduri.

Precizăm că, în România sistemul de finanțare prin fonduri de garantare este utilizat la dimensiuni reduse, fondurile alocate situându-se la un nivel de aproximativ 5 miliarde lei, asigurate prin Fondul Român de Garantare a Creditelor pentru Intreprinzători Privati, înființat în anul 1993 prin Hotărârea Guvernului nr.463/1992.

Luând în considerare aspectele prezentate, înființarea și organizarea unor fonduri de garantare a creditelor care să funcționeze la nivel local sau regional în conformitate cu Legea nr.151/1998 privind dezvoltarea regională în România, este absolut necesară și urgentă având în vedere că au fost alocate fonduri de la bugetul de stat pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.14/1998. Pentru utilizarea acestor fonduri alocate este necesar a fi creat cadrul juridic pentru constituirea fondurilor de garantare.

Fată de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului privind constituirea fondurilor de garantare, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU,

Radu

